

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda)

7. veebruar 2013*

Dumping — Venemaalt pärit uurea ja ammooniumnitraadi lahuste import — Meetmete aegumise läbivaatamise taotlus — Vahepealse läbivaatamise taotlus — Vastuvõetavus — Normaalväärtus — Ekspordihind — Määruse (EÜ) nr 384/96 artiklid 1 ja 2 ning artikli 11 lõiked 1–3 (nüüd määruse (EÜ) nr 1225/2009 artiklid 1 ja 2 ning artikli 11 lõiked 1–3)

Kohtuasjas T-84/07,

EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC), asukoht Moskva (Venemaa), esindajad: advokaadid P. Vander Schueren ja B. Evtimov, ning hiljem B. Evtimov ja *solicitor* D. O'Keeffe,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: J.-P. Hix ja B. Driessen, keda abistas advokaat G. Berrisch,

kostja,

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: H. van Vliet ja K. Talabér-Ritz,

menetlusse astuja,

mille ese on nõukogu 19. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1911/2006, millega kehtestatakse Alžeerias, Ukrainast, Valgevenest ja Venemaalt pärit uurea ja ammooniumnitraadi lahuste impordi suhtes pärast aegumise läbivaatamist määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 2 alusel lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 365, lk 26), peale esitatud tühistamishagi,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja esimees L. Truchot, kohtunikud H. Kanninen (ettekandja) ja M. E. Martins Ribeiro,

kohtusekretär: ametnik N. Rosner,

arvestades kirjalikus menetluses ja 8. detsembri 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

Õiguslik raamistik

- 1 Dumpinguvastane alusregulatsioon on kehtestatud nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrusega (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), muudetud redaktsioonis (edaspidi „algmäärus”) (asendatud nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51; parandused ELT 2010, L 7, lk 22).

- 2 Algmääruse artikli 1 lõiked 1 ja 2 (nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 1 lõiked 1 ja 2) sätestavad:

„1. Dumpinguvastast tollimaksu võib kohaldada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine ühenduses tekitab kahju.

2. Toodet käsitletakse dumpingtootena, kui selle hind ühendusse eksportimisel on väiksem kui tavapärase kaubandustegevuse käigus ekspordiriigi kindlaksmääratud samasuguse toote võrreldav hind.”

- 3 Algmääruse artikkel 2 (nüüd määruse nr 1225/2009 artikkel 2) näeb ette:

„1. Normaalkväärtuse aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärasel kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad.

Kui ekspordiriigi eksportija ei tooda ega müü vaatlusalust toodet, võib normaalkväärtuse kehtestada teiste müüjate või tootjate hindade alusel.

Hindu asjaosaliste vahel, kes teevad ilmset koostööd või on tõenäoliselt sõlminud kompensatsioonilepingu, ei või lugeda tavakaubanduslikeks ning neid võib normaalkväärtuse määramisel kasutada ainult juhul, kui on tuvastatud nende sõltumatus.

[...]

2. Sisetarbimiseks ettenähtud samasuguse toote müüki kasutatakse normaalkväärtuse määramisel tavaliselt siis, kui kõnealuse müügi maht moodustab vähemalt 5% ühendusse suunatud vaatlusaluse toote müügi mahust.

Väiksemat müügimahtu võib kasutada juhul, kui näiteks nõutavaid hindu käsitletakse asjaomase turu suhtes tüüpilisena.

3. Kui tavapärase kaubandustegevuse käigus toimuv samasuguse toote müük puudub või on ebapiisav või kui erilise turuolukorra tõttu ei ole võimalik seda nõuetekohaselt võrrelda, arvutatakse samasuguse toote normaalkväärtus päritoluriigi tootmiskulude alusel, millele lisatakse põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum, või tavapärase kaubandustegevuse käigus asjakohase kolmanda riigi suhtes kohaldatavate ekspordihindade alusel, tingimusel et kõnealused hinnad on tüüpilised. Asjaomase toote puhul võib esimeses lõigus nimetatud eriliseks turuolukorraks lugeda muu hulgas olukorda, kus hinnad on kunstlikult madalad, eksisteerib märkimisväärne vahetuskaubandus või mittekaubanduslik töötlemiskord.

[...]

5. Kulud arvutatakse tavaliselt uuritava isiku dokumentide alusel, kui kõnealused dokumendid on kooskõlas asjaomase riigi üldtunnustatud majandusarvestuspõhimõtetega ning nendes esitatakse asjakohasel viisil vaatlusaluse toote tootmis- ja müügiikulud. Kui uurimisaluse toote valmistamise ja müügiiga seotud kulud ei kajastu mõistlikult asjaomase osapoolle dokumentides, tuleb dokumentide korrigeerimiseks või koostamiseks võtta aluseks teiste sama riigi tootjate või eksportijate kulud või, kui selline teave ei ole kättesaadav või seda ei ole võimalik kasutada, mõni muu mõistlik alus, sealhulgas teave teiste tüüpiliste turgude kohta.

Tähelepanu pööratakse tõenditele, mis on esitatud nõuetekohase kulujaotuse kohta, kui näidatakse, et selliseid jaotusi on tavapäraselt kasutatud. Sobivamate meetodite puudumise korral eelistatakse käibepõhist kulujaotust. Kui kulud käesoleva lõigu kulujaotuses juba ei kajastu, kohandatakse neid vastavalt neile ühekordsetele kuluartiklitele, mis toovad kasu tulevasele ja/või jooksvale tootmisele.

Kui kulude katmiseks kuluva teatava ajavahemiku kulusid mõjutavad märkimisväärsed lisainvesteeringuid vajavate uute tootmisrajatiste kasutamine ja madalad tootmisvõimsuse rakendusastmed, mille põhjuseks on kogu uurimisperioodi või selle mingi osa jooksul toimunud käivitamised, on käivitamisetapi keskmised kulud kõnealuse etapi lõpul eespool nimetatud jaotamiseeskirjade kohaselt kohaldatavad kulud ning vaatlusperioodi puhul sisalduvad need lõike 4 teises lõigus osutatud kaalutud keskmistes kuludes. Käivitamisetapi pikkus määratakse kindlaks asjaomasele tootjale või eksportijale iseloomulike asjaolude alusel, kuid see ei ületa esialgset kulude katmiseks asjakohast ajavahemikku. Uurimisperioodi jooksul kohaldatavate kulude kohandamisel võetakse kõnealusest ajavahemikust pikemat käivitusetappi käsitlevat teavet arvesse sel juhul, kui see esitatakse enne kontrollkäike ja kolme kuu jooksul pärast uurimise algatamist.

6. Müügi-, üld- ja halduskulud ning kasumisummad põhinevad tegelikel andmetel, mis uurimisalune eksportija või tootja esitab samasuguse toote valmistamise ja tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud müügi kohta. Kui nimetatud summasid ei saa kindlaks määrata nimetatud alusel, siis määratakse need kindlaks, võttes aluseks:

- a) teiste uurimisaluste eksportijate või tootjate puhul kindlaksmääratud tegelikud kaalutud keskmised summad seoses samasuguse toote valmistamise ja müügiiga päritoluriigi siseturul;
- b) tegelikud summad, mida kohaldatakse kõnealuse eksportija või tootja suhtes sama üldkategooria toodete valmistamisel ja müügil päritoluriigi siseturul tavapärase kaubandustegevuse käigus;
- c) iga muu põhjendatud meetod, tingimusel et selliselt määratud kasumi summa ei ületa kasumit, mida teised eksportijad või tootjad saavad tavaliselt sama üldkategooria toodete müümisel päritoluriigi siseturul.

7.

- a) Mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi puhul määratakse normaalväärtus kolmandas turumajanduslikus riigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel või hinna järgi, mis kehtib müügi puhul sellisest kolmandast turumajanduslikust riigist teistesse riikidesse, k.a ühendusse, või kui see ei ole võimalik, siis mis tahes muul põhjendatud alusel, sealhulgas samasuguse toote eest ühenduses tegelikult makstud või makstava hinna alusel, mida on vajaduse korral nõuetekohaselt kohandatud, et sisse arvata põhjendatud kasumimarginaal.

Sobiv kolmas turumajandusriik valitakse põhjendatud viisil, võttes nõuetekohaselt arvesse valimise ajal kättesaadavaid usaldusväärsed andmeid. Arvesse võetakse ka tähtaegu; vajaduse korral kasutatakse sama uurimise aluseks olevat kolmandat turumajandusriiki.[...]

10. Ekspordihinna ja normaalväärtuse vahel tehakse õiglane võrdlus. Võrreldakse samal kaubandustasandil enam-vähem samal ajal toimunud müüki ning nõuetekohaselt võetakse arvesse hinna võrreldavust mõjutavaid erinevusi. Kui kindlaksmääratud normaalväärtus ja ekspordihinnad ei ole võrreldavatel alustel, võetakse igal juhul eraldi kohanduste näol nõuetekohaselt arvesse neid tegurite väidetavaid ja ilmnenuid erinevusi, mis mõjutavad hindu ja hinna võrreldavust. Kohandamisel välditakse dubleerimist, eelkõige seoses allahindluste, hinnavähendite, koguste ja kaubandustasandiga [...]

[...]

i) Komisjonitasu

Kohandatakse vaatlusaluse müügiga seotud komisjonitasude erinevusi. Mõiste „komisjonitasu” hõlmab toote või samasuguse toote müüja saadud hinnalisandit, kui sellise müüja funktsioonid on sarnased komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega.

[...]”

- 4 Algmääruse artikli 11 lõiked 1–3 ja lõige 5 (nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 11 lõiked 1–3 ja lõige 5) sätestavad:

„1. Dumpinguvastane meede peab jääma jõusse üksnes nii kaua ja üksnes selles ulatuses, mis on vajalik, et avaldada vastutoimet kahju tekitavale dumpingule.

2. Lõplik dumpinguvastane meede aegub viie aasta möödudes selle kehtestamisest või viie aasta möödudes viimase läbivaatamise lõpetamise kuupäevast, mis hõlmas nii dumpingut kui ka kahju, kui läbivaatamisel ei otsustata, et selle kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu või kahju jätkumine või kordumine [...]

3. Kui see on põhjendatud, võib meetmete jätkuva rakendamise vajaduse samuti läbi vaadata kas komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel või, kui lõpliku meetme kehtestamisest on möödunud kohane aeg, milleks on vähemalt üks aasta, siis eksportija, importija või ühenduse tootjate taotluse põhjal, mis sisaldab piisavalt teavet, tõendamaks vahepealse läbivaatamise vajadust.

Vahepealne läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv rakendamine ei ole enam vajalik, et korvata dumpingut, ja/või selle kohta, et meetme kõrvaldamisel või muutmisel kahju tõenäoliselt ei jätku või ei kordu või et olemasolevast meetmest ei piisa või enam ei piisa kahju tekitava dumpingu korvamiseks [...]

[...]

5. Käesoleva määruse asjakohaseid sätteid, mis käsitlevad uurimismenetlusi ja uurimiste läbiviimist, v.a tähtaegadega seotud sätteid, kohaldatakse kõigi artiklite 2, 3 ja 4 kohaste läbivaatamiste suhtes. Iga selline läbivaatamine peab toimuma kiiresti ja tuleb tavaliselt lõpule viia 12 kuu jooksul alates läbivaatamise algatamise kuupäevast [...]

- 5 Nõukogu 5. novembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1972/2002, millega muudetakse algmäärust (EÜT L 305, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 132), põhjendused 3 ja 4 näevad ette:

„(3) Määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 2 lõikega 3 nähakse muu hulgas ette, et kui erilise turuolukorra tõttu samasuguse toote läbimüük nõuetekohast võrdlust ei võimalda, tuleb normaalväärtuse arvutamise aluseks võtta päritoluriigi tootmiskulud, millele liidetakse mõistlik summa müügi-, üld- ja halduskulude katteks ning kasumi eest, või asjakohase kolmanda riigiga toimuva tavapärase kaubandustegevuse käigus kasutatavad ekspordihinnad, tingimusel et kõnealused

hinnad on tüüpilised. On mõistlik anda selgitus selle kohta, milliseid asjaolusid võib lugeda niisuguseks eriliseks turuolukorraks, kus samasuguse toote läbimüük nõuetekohast võrdlust ei võimalda. Sellised asjaolud võivad esineda näiteks vahetuskaubanduse ja muu mittekaubandusliku töötlemiskorra või muude turutõkete tõttu. Sellest tulenevalt ei saa turusignaalid kajastada asjakohaselt pakkumist ja nõudlust, mis võib omakorda mõjutada asjaomaseid kulusid ja hindu ja millest tulenevalt võivad siseturu hinnad erineda maailmaturu või muude tüüpiliste turgude hindadest. Loomulikult ei saa ükski sellega seoses esitatud selgitus olla täielik, pidades silmas mitmesuguseid võimalikke erilisi turuolukordi, mis nõuetekohast võrdlust ei võimalda.

- (4) Peetakse asjakohaseks anda suuniseid selle kohta, mida tuleb teha juhul, kui määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 2 lõike 5 kohaselt ei kajasta dokumendid mõistlikult asjaomase toote valmistamise ja müügiga seotud kulusid, eelkõige olukordades, kus samasuguse toote läbimüük erilise turuolukorra tõttu nõuetekohast võrdlust ei võimalda. Sellisel juhul tuleks asjaomased andmed hankida allikatest, mida kõnealused moonutused ei mõjuta. Sellisteks allikateks võivad olla sama riigi teiste tootjate või eksportijate kulud või juhul, kui selline teave ei ole kättesaadav või seda ei ole võimalik kasutada, mõni muu mõistlik alus, sealhulgas teistelt tüüpilistelt turgudelt saadud teave. Asjakohaseid andmeid võib kasutada kas asjaomase osapoole dokumentide teatavate punktide korrigeerimiseks või kui see ei ole võimalik, asjaomase osapoole kulude kindlakstegemiseks.”
- 6 Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu lisas 1A sisalduva ja nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ Euroopa Ühenduse nimel tema pädevuses olevates küsimustes mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus (1986–1994) saavutatud lepingute sõlmimise kohta (EÜT L 336, lk 1) heaks kiidetud 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise lepingu (EÜT 1994, L 336, lk 103, edaspidi „1994. aasta dumpinguvastane leping”) artikkel 2.2.1.1 sätestab:

„Harilikult arvutatakse lõikes 2 nimetatud kulud juurdlusaluse eksportija või tootja arvestusdokumentide põhjal, tingimusel et need on kooskõlas eksportijamaal kehtivate üldtunnustatud arvestuspõhimõtetega ning põhjendatult kajastavad kõnealuse toote valmistamise ja müügiga seotud kulusid. Võimuorganid võtavad arvesse kogu kättesaadava tõendusmaterjali kulude õige jaotamise kohta, sealhulgas eksportija või tootja poolt juurdluse käigus kättesaadavaks tehtud materjalid, tingimusel et kõnealune eksportija või tootja on sellist kulude jaotust kasutanud diakrooniliselt, eriti asjakohaste amortisatsiooninormide ja -perioodide, kapitalikulutuste ning teiste arenduskulude määramise suhtes. Kui kulud käesoleva alalõigu kulujaotuses juba ei kajastu, täpsustatakse neid vastavalt neile ühekordsetele kuluartiklitele, mis toovad kasu tulevasele ja/või jooksvale tootmisele, või vastavalt asjaoludele, mille puhul käivitustoimingud mõjutavad kulusid juurdluse ajal.”

Vaidluse taust

- 7 Euroopa Liidu Nõukogu võttis 18. septembril 2000 vastu määruse (EÜ) nr 1995/2000, millega kehtestatakse Alžeerias, Leedust, Ukrainast, Valgevenest ja Venemaaalt pärit uurea ja ammooniumnitraadi lahuste impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse nende suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetatakse Slovaki Vabariigist pärineva impordi suhtes kohaldatav dumpinguvastane menetlus (EÜT L 238, lk 15; ELT eriväljaanne 11/34, lk 108). Leedust pärit uurea ja ammooniumnitraadi lahuste (edaspidi „SUNA” või „vaatlusalune toode”) impordi suhtes kehtestatud meetmed aegusid pärast Euroopa Liidu laienemist 1. mail 2004.

Dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise taotlus

- 8 Pärast seda, kui 17. detsembril 2004 oli avaldatud teatavate dumpinguvastaste meetmete ja tasakaalustusmeetmete eelseisva aegumise teade (ELT C 312, lk 5), sai Euroopa ühenduste komisjon 20. juunil 2005 taotluse nende meetmete aegumise läbivaatamiseks vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 2. Taotluse esitas Euroopa väetisetootjate liit.
- 9 Olles pärast nõuandekomiteega konsulteerimist otsustanud, et Alžeerias, Ukrainast, Valgevenest ja Venemaalt pärit SUNA impordile kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise algatamiseks on piisavalt tõendeid, avaldas komisjon 22. septembril 2005 vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 2 meetmete kehtivuse pikendamise kontrollmenetluse algatamise teadaande (ELT C 233, lk 14).
- 10 Dumpingu jätkumise või kordumise tõenäosuse uurimine hõlmas ajavahemikku alates 1. juulist 2004 kuni 30. juunini 2005 (edaspidi „uurimisperiood”). Kahju jätkumise või kordumise tõenäosuse hindamise seisukohast oluliste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku alates 2002. aasta algusest kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusperiood”).
- 11 Huvitatud isikutele anti võimalus oma seisukohad kirjalikult teatavaks teha ja taotleda ärakuulamist algatamise teadaandes sätestatud tähtaja jooksul. Kõigile huvitatud isikutele, kes seda taotlesid ja teatasid konkreetsed põhjused, miks neid tuleks ära kuulata, anti selleks võimalus.
- 12 Nõukogu võttis 19. detsembril 2006 vastu määruse (EÜ) nr 1911/2006, millega kehtestatakse Alžeerias, Ukrainast, Valgevenest ja Venemaalt pärit SUNA impordi suhtes pärast aegumise läbivaatamist algmääruse artikli 11 lõike 2 alusel lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 365, lk 26; edaspidi „vaidlustatud määrus”). Selle määruse kohaselt otsustas nõukogu säilitada dumpinguvastased meetmed muu hulgas Venemaalt pärit SUNA impordi suhtes. Nõukogu kehtestas sellega seoses muu hulgas Venemaalt pärit ning CN-koodi 3102 80 00 alla kuuluvate vesilahusena või ammoniaagilahusena esinevate urea ja ammoniumnitraadi segude impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu. Hageja, kes on Venemaa eksportiv tootja, on üks nendest ettevõtjatest, kelle suhtes dumpinguvastane tollimaks kehtestati.
- 13 Vaidlustatud määruse põhjendused 58–63 on sõnastatud järgmiselt:
 - „(58) Uuriti, kas vaatlusaluse toote tootmise ja müügiga seotud kulud kajastusid mõistlikult asjaomaste isikute raamatupidamisdokumentides. Tehti kindlaks, et Vene tootjate poolt siseturul tasutud gaasihind oli ligikaudu üks viiendik Vene maagaasi ekspordihinnast. Kõik kättesaadavad andmed viitavad sellele, et Vene siseturu gaasihindu reguleeriti ja need on palju väiksemad reguleerimata turgudel makstavatest maagaasihindadest. Seetõttu korregeeriti Vene tootjate gaasikulud vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 5 muudelt tüüpilistelt turgudelt saadud andmete põhjal. Korregeeritud hinna aluseks võeti Vene gaasi keskmine ekspordihind Saksa-Tšehhi piiril („Waidhaus”) ilma veokuludeta. Waidhausi – peamist sõlmpunkti Vene gaasi müügil Euroopa Liitu, mis on suurim Vene gaasi turg ja mille hindades kulud mõistlikult kajastuvad – võib käsitleda kui tüüpilist turgu algmääruse artikli 2 lõike 5 tähenduses.
 - (59) Normaalkäitumus arvutati eksporditava tooteliigi tootmiskulude põhjal pärast põhjenduses 58 nimetatud gaasikulu korregeerimist; lisati ka mõistlikud müügi-, üld- ja halduskulud ja kasum vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 3 ja artikli 2 lõikele 6.
 - (60) [...] müügi-, üld- ja halduskulud ja kasumit [ei olnud] võimalik algmääruse artikli 2 lõike 6 sissejuhatava lõigu kohaselt kindlaks teha, sest seotud tootjate tavapärane kaubandustegevus ei sisaldanud vaatlusaluse toote tüüpilist müüki omamaisel turul. Ka artikli 2 lõike 6 punkti a ei saanud kohaldada, sest uurimisse olid kaasatud ainult need kaks tootjat. Ka artikli 2 lõike 6 punkti b ei saanud kohaldada, sest eespool põhjenduses 58 märgitud põhjusel oleks tulnud

samasse kaupade üldkategoriasse kuuluvate toodete tootmiskulusid gaasikulude arvessevõtmiseks samuti korrigeerida. Ilmnes, et oli võimatu kindlaks määrata, kui palju peaks kõigi samasse kaupade üldkategoriasse kuuluvate omamaisel turul müüdud toodete tootmiskulusid korrigeerima, mistõttu oli võimatu kindlaks määrata ka kasumimarginaali. Sellepärast määrati müügi-, üld- ja halduskulud ja kasum vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 6 punktile c.

- (61) [...] müügi-, üld- ja halduskulude ja kasumi määramisel [võeti] aluseks nimetatud kolme Põhja-Ameerika tootja kaalutud keskmised müügi-, üld- ja halduskulud ja kasum. Tuleb märkida, et selliselt määratud kasumisumma ei ületanud kõnealuste Vene tootjate kasumit sama üldkategorია toodete müügist nende siseturul.
- (62) Tehti kindlaks, et kahe koostööd teinud tootja eksport toimus agendilepingu alusel kahe sidusettevõtja kaudu, kellest ühe asukoht oli Šveitsis ja teise asukoht Briti Neitsisaartel. Nimetatud teine ettevõtja lõpetas oma tegevuse 2005. aasta algul. Ekspordihinna määramisel võeti aluseks ekspordihinnad, mida tegelikult maksti või tuli maksta esimesele sõltumatule kliendile nende peamisel eksporditurul Ameerika Ühendriikides.
- (63) Kahe koostööd teinud sidusettevõtja esitatud andmetest ilmnes, et kolmandatesse riikidesse eksportimise hinnad jäid allapoole Venemaa kohta arvutatud normaalväärtuse. Uurimisel tehti kindlaks, et uurimisperioodil oli see hinnaerinevus üldiselt vahemikus 2–6%. See võib viidata tõenäolisusele, et meetmete kehtetuks tunnistamise korral kordub dumpinguhindadega eksport ühendusse.”

Hageja esitatud osalise vahepealse läbivaatamise taotlus

- 14 Lisaks sai komisjon 1. augustil 2005 vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3 määrusega 1995/2000 kehtestatud meetmete osalise vahepealse läbivaatamise taotluse. Selle taotluse esitasid kaks Vene eksportivat tootjat Novomoskovskiy Azot (edaspidi „NAK”) ja Nevinnomyssky Azot (edaspidi „Nevinka”), kes on mõlemad hageja tütarettevõtjad (edaspidi koos „hageja”). Hageja viitas oma hagi põhjendamiseks kahele sündmusele, mis on tema sõnul märkimisväärsed, nimelt Vene Föderatsioonile 2002. aastal turumajandusliku riigi staatuse omistamine ja Euroopa Liidu laienemine kümne uue liikmesriigi võrra 1. mail 2004.
- 15 Komisjon vastas hagejale 10. augustil 2005 saadetud kirjas, paludes viimasel esitada täielik dumpinguarvutus, mis põhineb siseturul ja eksporditurul vaatlusaluse toote kogumüüki iga tehingu kaupa hõlmavatel nimekirjadel, ning andmed tootmiskulude kohta koos vastavate tõenditega.
- 16 Hageja edastas 9. septembril 2005 saadetud vastusega tabeli kujul dumpinguarvutuse. 27. oktoobril 2005 esitas hageja muid dokumente, täiendavaid tabeleid ja tõendeid.
- 17 16. detsembri 2005. aasta kirjas esitas hageja kaebuse tema taotluse hilinenud menetlemise kohta ja komisjon selgitas talle 23. detsembril 2005, et see hilinemine on tingitud sellest, et esitatud tõendid ei olnud piisavad.
- 18 Komisjon saatis 16. märtsil 2006 kirja, milles palus hagejal vähendada teatavaid puudujääke.
- 19 Hageja edastas teabe 12. mail, 31. oktoobril ja 23. novembril 2006, enne seda, kui komisjon algatas 19. detsembril 2006 vahepealse läbivaatamise, avaldades algatamise teadaande Euroopa Liidu Teatajas (ELT C 311, lk 51). Komisjon leidis pärast nõuandekomiteega konsulteerimist, et taotlus sisaldab esmapilgul küllaldaselt tõendusmaterjali.

- 20 Läbivaatamine piirdus taotluse esitajaga seotud dumpingu uurimisega. Dumpingu uurimine hõlmas ajavahemikku alates 1. oktoobrist 2005 kuni 30. septembrini 2006.
- 21 Kõikidele huvitatud isikutele, kes taotlesid ärakuulamist ja teatasid konkreetsed põhjused, miks neid tuleks ära kuulata, anti selline võimalus.
- 22 Nõukogu võttis 10. märtsil 2008. aasta vastu määruse (EÜ) nr 238/2008, millega lõpetatakse Venemaalt pärit SUNA impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete algmääruse artikli 11 lõike 3 kohane osaline vahepealne läbivaatamine (ELT L 75, lk 14). Nimetatud läbivaatamine lõpetati kehtivaid meetmeid muutmata.

Menetlus ja poolte nõuded

- 23 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 13. märtsil 2007.
- 24 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud määrus ja eriti selle artikkel 1 ulatuses, milles see puudutab hagejat ja määruse artikli 14 punktides a ja b loetletud, hagejaga seotud ettevõtjaid;
 - mõista kohtukulud välja nõukogult.
- 25 Nõukogu palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 26 Pärast seda, kui komisjon oli 3. juulil 2007 esitanud menetlusse astumise taotluse, lubas Esimese Astme Kohtu kolmanda koja esimees 7. septembri 2007. aasta määrusega astuda tal menetlusse nõukogu nõuete toetuseks.
- 27 Pärast hageja poolt täiendava tõendi esitamist kohtuistungil tegi nõukogu 3. jaanuaril 2012 Üldkohtu kantseleile teatavaks märkused, millega vaidlustas sellise tõendi asjakohasuse.
- 28 Üldkohtu kantselei teatas 31. jaanuari 2012. aasta kirjas pooltele, et suuline menetlus on lõpetatud.

Õiguslik käsitlus

- 29 Hageja esitab oma hagi põhjendamiseks kaks väidet, milles viidatakse algmääruse artiklite 1 ja 2 ning selle määruse artikli 11 lõigete 1 ja 3 rikkumisele.

Esimene väide, milles viidatakse algmääruse artiklite 1 ja 2 rikkumisele

- 30 Hageja esimese väite kohaselt on rikutud algmääruse artikleid 1 ja 2. Ta jagab selle väite kolme ossa, mille kohaselt väidab ta sisuliselt seda, et esiteks asuti normaalväärtuse arvutamisel väärale seisukohale, et asjaomase toote valmistamise ja müügiga seotud kulud ei kajastunud tema raamatupidamisdokumentides ja et seetõttu tuli teha kohandamine. Teiseks märgib ta, et Venemaa gaasihinna kohandamine arvutati valesti Waidhausi (Saksamaa) hinnast lähtudes ja et sellelt kohandatud summalt ei ole maha arvatud Vene gaasile kohaldatavat 30% ekspordimaksu. Kolmandaks väidab ta, et esimeselt sõltumatult kliendilt tema võetavalt ekspordihinnalt on valesti maha arvatud selliste seotud ettevõtjate komisjonitasud, kes moodustasid osa hageja ühest majandusüksusest.

- 31 Esmalt tuleb meenutada, et kui nõukogu ja komisjon (edaspidi „institutsioonid”) võtavad algmääruse alusel vastu konkreetseid dumpinguvastase kaitse alaseid meetmeid, on neil menetletavate majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerukuse tõttu ulatuslik kaalutusõigus (Euroopa Kohtu 7. mai 1991. aasta otsus kohtuasjas C-69/89: Nakajima vs. nõukogu, EKL 1991, lk I-2069, punkt 86, ja 29. mai 1997. aasta otsus kohtuasjas C-26/96: Rotexchemie, EKL 1997, lk I-2817, punkt 10; Esimese Astme Kohtu 28. septembri 1995. aasta otsus kohtuasjas T-164/94: Ferchimex vs. nõukogu, EKL 1995, lk II-2681, punkt 131; 5. juuni 1996. aasta otsus kohtuasjas T-162/94: NMB France jt vs. komisjon, EKL 1996, lk II-427, punkt 72; 18. septembri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-155/94: Climax Paper vs. nõukogu, EKL 1996, lk II-873, punkt 98; 25. septembri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-170/94: Shanghai Bicycle vs. nõukogu, EKL 1997, lk II-1383, punkt 63, ja 17. juuli 1998. aasta otsus kohtuasjas T-118/96: Thai Bicycle vs. nõukogu, EKL 1998, lk II-2991, punkt 32).
- 32 Sellest järeldub, et liidu kohtu kontroll hinnangute üle peab olema piiratud menetlusnormidest kinnipidamise, vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olevate asjaolude sisulise õigsuse, nende faktiliste asjaolude hindamisel ilmsete vigade puudumise ja võimu kuritarvitamise puudumise kontrollimisega (Euroopa Kohtu 7. mai 1987. aasta otsus kohtuasjas 240/84: NTN Toyo Bearing jt vs. nõukogu, EKL 1987, lk 1809, punkt 19; 7. mai 1987. aasta otsus kohtuasjas 258/84: Nippon Seiko vs. nõukogu, EKL 1987, lk 1923, punkt 21; 14. märtsi 1990. aasta otsus kohtuasjas C-156/87: Gestetner Holdings vs. nõukogu ja komisjon, EKL 1990, lk I-781, punkt 63; eespool punktis 31 viidatud kohtuotsused Rotexchemie, punkt 11; Climax Paper vs. nõukogu, punkt 98; Shanghai Bicycle vs. nõukogu, punkt 64, ja Thai Bicycle vs. nõukogu, punkt 33).

Esimese väite esimene osa

- 33 Esimese osa raames soovib hageja näidata, et normaalväärtuse arvutamiseks on institutsioonid väärtalt lähtunud kohandamise põhimõttest ning meetodist, mida kasutatakse mitteturumajanduslike riikide puhul, ning see ei ole vastuolus mitte ainult algmääruse artikli 2 lõike 5 sõnastusega, vaid ka selle sättega koostoimes algmääruse artiklite 1 ja 2 teiste sätetega (esimene etteheide) ning 1994. aasta dumpinguvastase lepingu sätetega (teine etteheide).

– Esimene etteheide

- 34 Hageja väitel võimaldab algmääruse artikli 2 lõike 5 institutsioonidel kontrollida, et peamised tootmis- ja müügikulud on tootjate raamatupidamises nõuetekohaselt kirjendatud ja arvesse võetud. Küll aga ei näe see ette, et nimetatud institutsioonid võiksid kontrollida, kas need kulud on põhjendatud, arvestades hinnataset mõnel teisel turul. Algmääruse artikli 2 lõike 5 ei tähenda, et asjaomase toote tootmis- ja müügikulude põhielementide „usaldusväarsust” tuleb kontrollida Euroopa Liitu eksporditud sarnaste sisendite hinna või väärtuse põhjal või nende põhjal, mida võib leida kolmandate riikide reguleerimata turgudel.
- 35 Hageja väidab muu hulgas, et algmääruse artikli 2 lõike 5 tõlgendamine koostoimes selle määruse artikli 1 ja artikli 2 lõigete 1–6 muude sätetega ei võimalda toetada antud asjas institutsioonide poolt gaasihinna kohandamist.
- 36 Kõigepealt tuleb märkida, et hageja ei vaidlusta nõukogu valikut kui sellist tugineda vaatlusaluse toote normaalväärtuse arvutamisel algmääruse artikli 2 lõikele 3.
- 37 See säte toob välja esiteks normaalväärtuse kindlakstegemise selle meetodi kõrvalejätmise kriteeriumid, mis põhineb ekspordiriigi siseturu hindadel, ja teiseks sellise väärtuse arvutamise täiendavad meetodid.
- 38 Antud juhul kasutasid institutsioonid algmääruse artikli 2 lõikes 3 sätestatud meetodit, mille kohaselt arvutatakse toote normaalväärtus päritoluriigi tootmiskulude alusel, millele lisatakse põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum (edaspidi „arvestuslik normaalväärtus”).

- 39 Pooled on eriarvamusel küsimuses, mis puudutab vaatlusaluse toote tootmiskulude kindlaksmääramist algmääruse artikli 2 lõike 5 esimese lõigu alusel. Täpsemalt öeldes puudutab vaidlus vaatlusaluse toote valmistamisel kasutatava gaasi hinna arvutamist.
- 40 On selge, et gaas on asjaomase toote põhiline sisend ning gaasihind, mida hagejalt nimetatud toote valmistamisel küsiti, määrati kindlaks Venemaal. Gaasihind ise, mida hageja maksis, ei ole vaidluse all, kuna nõukogu ei väida, et see hind oli teistsugune kui hageja raamatupidamisdokumentides märgitud. Hageja paneb nõukogule süüks, et viimane ei arvutanud vaatlusaluse toote normaalväärtust selle hinna alusel ja kasutas arvutamisel teistsugust gaasihinda, mis on tunduvalt kõrgem, lähtudes Vene siseturu asemel teisest turust.
- 41 Algmääruse artikli 2 lõike 3 esimesest lausest koostoimes artikli 2 lõike 5 esimese lõigu esimese lausega tuleneb, et normaalväärtuse arvutamiseks tootmiskulude alusel arvutatakse kulud tavaliselt uuritava isiku dokumentide alusel.
- 42 Institutsioonid väidavad, et nendest kahest sättest teine esitab kaks täpsustust, mille võib kokku võtta kahe tingimusena, nimelt esiteks see, et dokumente tuleb kirjendada vastavalt asjaomases riigis üldtunnustatud majandusarvestuspõhimõtteid järgides, ning teiseks, et dokumentides tuleb esitada asjakohasel viisil vaatlusaluse toote tootmis- ja müügikulud. Teine tingimus lubab institutsioonidel kontrollida dokumentides kulude esitamise „asjakohasust” ka siis, kui asjaomases riigis üldtunnustatud majandusarvestuspõhimõtteid on järgitud, ning teha vajaduse korral kohandamisi, põhinedes vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 5 esimese lõigu teisele lausele teistel teabeallikatel kui nimetatud dokumendid.
- 43 Nõukogu ei ole väitnud, et esimene tingimus ei ole antud juhul täidetud. Ta leiab seevastu, et hageja dokumentides ei esitatud vaatlusaluse toote tootmiskulusid asjakohasel viisil, kuna gaasihind oli kunstlikult madal, märgatavalt madalam kui reguleerimata turgudel kehtestatud gaasihind. Seetõttu oli nõukogul õigus kohandada vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 5 esimesele lõigule gaasi hinda teistelt tüüpilistelt turgudelt pärit teabe põhjal.
- 44 Seega tuleb analüüsida, kas nõukogu võis jätta kõrvale vaatlusaluse toote valmistamisel vajamineva gaasi hinna, mis oli märgitud hageja raamatupidamisdokumentides ja mille viimane tegelikult tasus, põhjusel, et see hind oli nõukogu arvates kunstlikult madal gaasihinna reguleerimise tõttu Venemaal, ning kas seetõttu võis seda hinda kohandada kõrgemaks, võttes arvesse gaasihinda turul, mis tema arvates oli tüüpiline.
- 45 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et algmääruse artikli 2 lõike 3 esimene lause näeb ette normaalväärtuse arvutusmeetodi, kui tavapärase kaubandustegevuse käigus toimuv samasuguse toote müük puudub või on ebapiisav või kui erilise turuolukorra tõttu ei ole võimalik seda nõuetekohaselt võrrelda.
- 46 Algmääruse artikli 2 lõike 3 teine lause, mis määratleb erilised turuolukorrad, lisati määrusega nr 1972/2002. Selle lause kohaselt loetakse eriliseks turuolukorraks muu hulgas olukorda, kus hinnad on kunstlikult madalad, eksisteerib märkimisväärne vahetuskaubandus või mittekaubanduslik töötlemiskord.
- 47 Määruse nr 1972/2002 põhjenduse 3 kohaselt on algmääruse artikli 2 lõike 3 teise lause lisamise eesmärk anda mõistlik selgitus selle kohta, milliseid asjaolusid võib lugeda niisuguseks eriliseks turuolukorraks, kus samasuguse toote läbimüük nõuetekohast võrdlust ei võimalda. Selle põhjenduse kohaselt võivad sellised asjaolud esineda näiteks vahetuskaubanduse ja muu mittekaubandusliku töötlemiskorra või muude turutõkete tõttu. Sellest tulenevalt ei saa turusignaalid kajastada asjakohaselt pakkumist ja nõudlust, mis võib omakorda mõjutada asjaomaseid kulusid ja hindu ning millest tulenevalt võivad siseturu hinnad erineda maailmaturu või muude tüüpiliste turgude hindadest.

- 48 Algmääruse artikli 2 lõike 3 teine lause sätestab, et eriliseks turuolukorraks võib lugeda muu hulgas olukorda, kus hinnad ekspordiriigi turul on kunstlikult madalad.
- 49 Nõukogu kinnitas kohtuistungil, et arvestuslikku normaalväärtuse meetodit kasutati seetõttu, et Venemaal ei olnud piisavalt võrreldavaid tavapäraseid kaubandustehinguid. Ta täpsustas, et loogiliselt võttes oleks võinud seda pidada ka eriliseks turuolukorraks, kuna gaasi hind, mis on vaatlusaluse toote põhiline sisend, oli reguleeritud ning maagaasi hind oli siseturul määratud kunstlikult madalaks.
- 50 Tuleb märkida, et algmääruse artikli 2 lõige 3 toob välja üksnes normaalväärtuse kindlakstegemise nende meetodite kõrvalejätmise kriteeriumid, mis arvutatakse ekspordiriigi siseturu tootehinna põhjal. See säte ei määratle tootmiskulude arvutusmeetodeid arvestusliku normaalväärtuse kindlakstegemiseks, kuna seda reguleerib sama artikli lõige 5.
- 51 Algmääruse artikli 2 lõike 5 esimene lõik sätestab, et kulud arvutatakse tavaliselt uuritava isiku dokumentide alusel. Nii tehakse arvestusliku normaalväärtuse arvutus tavaliselt nimetatud dokumentidest saadud info põhjal.
- 52 Algmääruse artikkel 2 sisaldab lõike 5 teises ja kolmandas lõigus erisätteid, mis puudutavad kulujaotust ja käivitamiskulusid. Neis on sätestatud võimalused kohandada dokumentides kajastatud kulud, kusjuures neid kulud võib kohandada ja jaotada teatud tingimustel erinevalt.
- 53 Lisaks tuleneb algmääruse artikli 2 lõike 5 esimesest lõigust, et asjaomase poole dokumente ei võeta normaalväärtuse arvutamise alusena arvesse, kui uuritava toote tootmiskulud ei kajastu asjakohasel viisil nendes dokumentides. Vastavalt nimetatud lõigu teisele lausele tuleb kulud sellisel juhul kohandada või need kindlaks määrata muu teabeallika alusel kui need dokumendid. Sellist infot on võimalik saada teiste tootjate või eksportijate kantud kuludest või kui viimati nimetatud teave ei ole kättesaadav või seda ei saa kasutada, siis mis tahes muust põhjendatud teabeallikast, seal hulgas teistelt tüüpilistelt turgudelt pärinev info.
- 54 Sellega seoses tuleb meenutada, et algmääruse artikli 2 lõike 5 esimese lõigu teine lause, mis puudutab kõnealuse väärtuse arvutusmeetodit, lisati määrusega nr 1972/2002.
- 55 Viimati nimetatud määruse põhjendusest 4 nähtub, et selle teise lause lisamisega sooviti anda suuniseid selle kohta, mida tuleb teha juhul, kui dokumendid ei kajasta mõistlikult asjaomase toote valmistamise ja müügiga seotud kulud, eelkõige olukordades, kus samasuguse toote müük erilise turuolukorra tõttu nõuetekohast võrdlust ei võimalda. Sellisel juhul tuleks sama põhjenduse kohaselt asjaomased andmed hankida allikatest, mida kõnealused moonutused ei mõjuta.
- 56 Määruse nr 1972/2002 põhjenduses 4 on täpsustatud, et kasutada võib ka selliseid allikaid nagu sama riigi teiste tootjate või eksportijate kulud või juhul, kui selline teave ei ole kättesaadav või seda ei ole võimalik kasutada, mõni muu mõistlik alus, seal hulgas teistelt tüüpilistelt turgudelt saadud teave. Samast põhjendusest nähtub veel, et asjakohaseid andmeid võib kasutada kas asjaomase osapoole dokumentide teatavate punktide korrigeerimiseks või kui see ei ole võimalik, asjaomase osapoole kulude kindlakstegemiseks.
- 57 Antud juhul väitis nõukogu Üldkohtus, et tegemist oli erilise turuolukorraga, kuna asjaomase toote põhilise sisendi moodustava gaasi hind oli reguleeritud nii, et see oli siseturul kunstlikult madal. Hageja ei ole vaidlustanud asjaolu, et gaasi hind Vene turul oli reguleeritud ja et see moodustas olulise osa vaatlusaluse toote hinnast.
- 58 Kuna Vene gaasi hind oli reguleeritud, on tõepoolest alust lähtuda sellest, et moonutused Vene siseturul mõjutasid vaatlusaluse toote tootmiskulu gaasi hinna osas, kuna see hind ei kujunenud turujõudude tulemusena.

- 59 Lisaks, algmääruse artikli 2 lõike 5 esimese lause tõlgendamine, nii nagu selle pakkus välja hageja, kes soovis arvutada tootmiskulud üksnes asjaomase osapoole dokumentide alusel, saab kokkuvõttes takistuseks arvestusliku normaalkväärtuse arvutamisel olukorras, kus eriline turuolukord mõjutab tootmiskulusid, olgugi et selline võimalus on nimetatud määruse artikli 2 lõikes 3 sõnaselgelt ette nähtud.
- 60 Institutsioonid võisid seega õigustatult järeldada, et hageja dokumentide teatavat punkti ei saa pidada mõistlikuks ning et seetõttu tuleb seda kohandada, kasutades nende arvates kõige tüüpilisematelt turgudelt saadud teavet, ning seega kohandada ka gaasihinda.
- 61 Väite osas, et ainult algmääruse artikli 2 lõige 7 ei võimalda institutsioonidel teha normaalkväärtus kindlaks mitte ekspordi- või päritoluriigis, vaid turumajanduslikus kolmandas riigis kehtivaid hindu ja kulusid puudutavate andmete põhjal, leiab hageja, et nimetatud sätte kohaldamisala on piiratud ammendava loeteluga riikidest, kus ei ole turumajandust. Ent hageja märgib, et selliste meetmete läbivaatamist puudutava uurimise algatamise kuupäeval, mis antud asjas aegusid, ei olnud Vene Föderatsioon nimetatud riikide loetelus. Vene Föderatsioon sai turumajandusliku riigi staatuse riiklikul tasandil aastal 2002 ning selline staatus kujutab endast ümberlükkamatut eeldust, et selles riigis asuvate uurimisega hõlmatud tootjate kulud on piisavalt usaldusväärsed, et normaalkväärtust saaks arvutada eelkõige algmääruse artikli 2 lõigete 3–6 alusel.
- 62 Antud juhtumi puhul ei määratud normaalkväärtust kindlaks algmääruse artikli 2 lõikele 7 tuginedes, kuna Vene Föderatsioon ei olnud juhtumi asjaolude asetleidmise ajal algmääruse artikli 2 lõikes 7 märgitud riik ning nendele asjaoludele olid kohaldatavad selle määruse artikli 2 lõiked 1–6. Seega, nagu meenutati eespool punktis 53, võimaldab algmääruse artikli 2 lõike 5 esimene lõik võtta teatud tingimustel arvesse ekspordi- või päritoluriigi asemel muudelt turgudelt pärit teavet.
- 63 Hageja lisab, et algmääruse artikli 2 lõike 5 tõlgendamine institutsioonide pakutud viisil viib mitme ebaloogilise tulemuseni.
- 64 Esiteks tootja, kes saab kasu nende toodete põhiliste sisendite madalast hinnast kodumaise turul, on dilemma ees, kas jätta oma hinnad tõstmata ning riskida sellega, et teda peetakse dumpinguhinnaga toodete Euroopa Liitu importijaks, või tõsta oma hindu dumpinguvastase uurimise vältimiseks, kuid riskides sellega, et hinnad muutuvad kodumaisel turul ülejõu käivalt kalliks. Samad tootjad, vältimaks dumpinguvastast menetlust, viidaks selleni, et nad ei märgi dokumentidesse mitte oma toodete sisendite tegelikku hinda, vaid välismaistel reguleerimata turgudel kehtiva keskmise hinna, ning rikuvad sellega oma riigi õigusnorme.
- 65 Selles osas, nagu nõukogu õigesti märgib, ei sunni tema ja komisjoni lähenemisviis hagejat müügihinda siseturul tõstma. Dumpinguvastane meede, mis kehtestati vaidlustatud määrusega, ei piira hageja võimalusi kehtestada Vene turul selliseid hindu, nagu ta soovib (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 18. detsembri 1997. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-159/94 ja T-160/94: Ajinomoto ja NutraSweet vs. nõukogu, EKL 1997, lk II-2461, punkt 196).
- 66 Teiseks võidakse hageja sõnul kulusid, mis on seotud toote tootmisega riigis, millel on turumajanduslik staatus, pidada liiga madalaks võrreldes Euroopa Liidus või teistel välisturgudel samaväärse toote tuvastatud kuludega. Dumpinguvastane menetlus, mille viisid antud juhtumi puhul läbi institutsioonid, asendas põhjendamatult riigiabi käsitlevat regulatsiooni, konkreetsemalt nõukogu 6. oktoobri 1997. aasta määrust (EÜ) nr 2026/97 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT L 288, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 78).
- 67 Selles osas on oluline meenutada, et algmääruse ja määruse nr 2026/97 eesmärk viimati mainitud määruse põhjenduse 5 kohaselt on sätestada piisavalt üksikasjalikult kummagi kaubanduse kaitseinstrumendi kohaldamise nõuded.

- 68 Samas ei viita miski sellele, et antud asjas oleks kõnealust küsimust, mis puudutab õigusnorme, mis kohustavad Gazpromi tarnima Venemaal maagaasi madala hinnaga, pidanud käsitlema üksnes riigiabi vaatenurgast. Tuleb märkida, et hageja ei ole selle kohta esitanud ühtki tõendit.
- 69 Lisaks, samuti ei viita miski sellele, et pelk asjaolu, et küsimust võiks ehk analüüsida riigiabi vaatenurgast, võis takistada institutsioone analüüsima käesolevat juhtumit ka algmääruse sätete vaatenurgast.
- 70 Nagu nõukogu kohtuistungil märkis, olid nad komisjoniga juba viidud selleni, et nad analüüsisid teatavaid olukordi nii riigiabi kui dumpingu vaatenurgast (vt näiteks Esimese Astme Kohtu 17. detsembri 2008. aasta otsus kohtuasjas T-462/04: HEG ja Graphite India vs. nõukogu, EKL 2008, lk II-3685).
- 71 Pealegi, nagu sätestavad algmääruse artikli 14 lõige 1 ja määruse nr 2026/97 artikli 24 lõige 1, ei või ühegi toote kohta korraga kehtida dumpinguvastane ja tasakaalustav tollimaks, et korrigeerida üht ja sama dumpingust või ekspordi subsideerimisest tulenevat olukorda.
- 72 Eeltoodust tuleneb, et esimene etteheide ei ole põhjendatud.
- Teine etteheide
- 73 Hageja leiab, et algmääruse sätete eesmärk on rakendada 1994. aasta dumpinguvastase lepingu eeskirju ning institutsioonid peavad tõlgendama ja kohaldama algmääruse sätteid vastavalt sellele lepingule.
- 74 Selle kohta tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et WTO lepingud ei kuulu oma iseloomu ja ülesehituse tõttu põhimõtteliselt nende normide hulka, millest lähtuvalt kontrollib liidu kohus EÜ artikli 230 esimese lõigu alusel liidu institutsioonide õigusaktide õiguspärasust (Euroopa Kohtu 9. jaanuari 2003. aasta otsus kohtuasjas C-76/00 P: Petrotub ja Republica vs. nõukogu, EKL 2003, lk I-79, punkt 53, Esimese Astme Kohtu 24. septembri 2008. aasta otsus kohtuasjas T-45/06: Reliance Industries vs. nõukogu ja komisjon, EKL 2008, lk II-2399, punkt 87).
- 75 Liidu kohus peab kontrollima kõnealuse liidu akti õiguspärasust WTO eeskirjade alusel vaid siis, kui liit on soovinud täita WTO raames võetud teatud kohustust, või olukorras, kus liidu õigusakt viitab sõnaselgelt WTO lepingute konkreetsetele sätetele (eespool punktis 74 viidatud kohtuotsus Petrotub ja Republica vs. nõukogu, punkt 54, ja 27. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-351/04: Ikea Wholesale, EKL 2007, lk I-7723, punkt 30, ning eespool punktis 74 viidatud kohtuotsus Reliance Industries vs. nõukogu ja komisjon, punkt 88).
- 76 Algmääruse põhjendusest 5 nähtub, et selle eesmärk on muu hulgas võtta liidu õigusesse võimalikult suures ulatuses üle 1994. aasta dumpinguvastases lepingus sisalduvaid eeskirju, mille hulgas on eeskätt dumpingu suuruse arvutamist puudutavad eeskirjad, selleks, et tagada nende eeskirjade asjakohane ja läbipaistev kohaldamine (vt selle kohta eespool punktis 74 viidatud kohtuotsus Petrotub ja Republica vs. nõukogu, punkt 55).
- 77 Ühendus võttis seega algmääruse vastu selleks, et täita 1994. aasta dumpinguvastases lepingust tulenevaid rahvusvahelisi kohustusi, ning algmääruse artikli 2 lõikega 5 kavatses ta täita 1994. aasta dumpinguvastase lepingu artiklis 2.2.1.1 sisalduvaid erikohustusi (vt selle kohta eespool punktis 74 viidatud kohtuotsus Petrotub ja Republica vs. nõukogu, punkt 56).
- 78 Sellest tuleneb, et algmääruse artikli 2 lõiget 5 tuleb tõlgendada niipalju kui võimalik 1994. aasta dumpinguvastase lepingu artiklist 2.2.1.1 lähtudes (vt selle kohta eespool punktis 74 viidatud kohtuotsus Petrotub ja Republica vs. nõukogu, punkt 57, ja Reliance Industries vs. nõukogu ja komisjon, punkt 91 ning seal viidatud kohtupraktika).

- 79 Selles osas tuleb kõigepealt märkida, et hageja viitab ühele viimastest eelnõudest enne 1994. aasta dumpinguvastase lepingu vastuvõtmist, mis sätestas nimetatud lepingu artikli 2.2.1.1 sätete kohta, et „kulud arvutatakse tavaliselt ekspordiriigis kehtivate üldtunnustatud arvestuspõhimõtete põhjal, kui need põhimõtted põhjendatult kajastavad kõnealuse toote valmistamise ja müügiga seotud kulusid”. Sellisest sõnastusest nähtub, et nimetatud lepingu artikli 2.2.1.1 ning seega ka algmääruse artikli 2 lõike 5 algne mõte oli tagada, et uurimise all olev tootja kohaldaks asjakohaseid raamatupidamisarvestuse eeskirju, mis kajastavad objektiivselt uurimise all oleva tootja tegelikult kantud kulusid, ja mitte kontrollida, kas tootja makstud sisendite hinnad vastavad reguleerimata turu hindadele.
- 80 Samas, asjaolu, et viidatud on õigusakti eelnõu versioonile, ei ole piisav tõendamaks, et nimetatud sätte koostajate kavatsus jäi samaks, eriti siis, kui ilmneb, et selle sätte sõnastus lõppversioonis osutub eelnõu staadiumis olnud vastava sätte versioonist erinevaks, mida sisuliselt rõhutab õigesti ka nõukogu.
- 81 Teiseks nähtub, et 1994. aasta dumpinguvastase lepingu artikli 2.2.1.1 sätte sõnastus ei ole oluliselt erinev algmääruse artikli 2 lõike 5 esimese lõigu esimese lause sõnastusest, mille kohaselt peavad dokumendid olema kooskõlas ekspordiriigi üldtunnustatud majandusarvestuspõhimõtetega ning nendes tuleb esitada asjakohasel viisil vaatlusaluse toote tootmis- ja müügilulud.
- 82 Nagu nõukogu kohtuistungil õigesti märkis, ei maini 1994. aasta dumpinguvastane leping siiski algmääruse artikli 2 lõike 5 esimese lõigu teise lause sätteid. Seega paistab, et sätete puhul, mis puudutavad olukordi, kus vaatlusaluse toote kulud ei ole asjakohasel viisil dokumentides kajastatud, ei saa täielikult tugineda 1994. aasta dumpinguvastasest lepingust lähtuval tõlgendusele.
- 83 Tuleb lisada, et WTO eeskirjad ei defineeri väljendit „eriline turuolukord”, mis on määratletud algmääruse artikli 2 lõike 3 teises lauses ja mida institutsioonid saavad kasutada alusena hindamiseks, kas vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 5 esimese lõigu teisele lausele on kulud dokumentides esitatud asjakohaselt viisil, nagu on sedastatud eespool punktides 51–60.
- 84 Seega ei ole teine etteheide põhjendatud.
- 85 Eespool toodust järeldub, et esimese väite esimene osa ei ole põhjendatud.

Esimese väite teine osa

- 86 Hageja tugineb algmääruse artikli 2 lõike 5 esimese lõigu teise lause rikkumisele, ilmsele hindamisveale ja põhjenduse puudumisele, mis väljenduvad selles, et vaidlustatud määrusega kohandas nõukogu tasutud gaasi hinda Waidhausi hinna alusel ega arvanud kohandatud summalt maha Vene gaasile kohaldatavat 30% ekspordimaksu. Hageja vaidlustab selles osas vaidlustatud määruse põhjenduse 58 viimased laused.
- 87 Need laused on sõnastatud järgmiselt:
- „[...] korrigeeriti Vene tootjate gaasikulusid [...] muudelt tüüpilistelt turgudelt saadud andmete põhjal. Korrigeeritud hinna aluseks võeti Vene gaasi keskmine ekspordihind Saksa-Tšehhi piiril („Waidhaus”) ilma veokuludeta. Waidhausi – peamist sõlmpunkti Vene gaasi müügil Euroopa Liitu, mis on suurim Vene gaasi turg ja mille hindades kulud mõistlikult kajastuvad – võib käsitleda kui tüüpilist turgu algmääruse artikli 2 lõike 5 tähenduses.”

- 88 Hageja leiab esiteks, et kui institutsioonid oleksid valinud teistsuguse aluse, nagu näiteks Vene gaasi ekspordihind Balti riikidesse või mis tahes tüüpilisele turule, kus gaasihind on tema gaasihinna tasemele kõige lähemal, oleks dumpingumarginaal olnud negatiivne või erinev. Institutsioonid oleksid pidanud valima „mõistliku aluse” algmääruse artikli 2 lõike 5 teise lause mõttes, selle asemel, et kasutada Waidhausi hinda.
- 89 Ilmne hindamisviga tuleneb sellest, et esiteks on komisjoni mainitud tüüpilistel turgudel, mille põhjal võiks kohandusi teha (nagu Euroopa Liit, Ühendkuningriik, Ameerika Ühendriigid, Kanada või Jaapan), kõige kõrgemad gaasihinnad maailmas, mis on kaugel hageja gaasihinna tasemest.
- 90 Seejärel, gaasihinda kohandati ühendusesisese hinna alusel, mis kehtis Saksamaa-Tšehhi piiril, mis ei kajasta mitte üksnes gaasi tootmis- ja müügikulusid, vaid ka Waidhausi platvormi ühendusesisest kasumimarginaali. Kasutatud kohandamise alus tähendaks seda, et kõige suurema osa tema tootmise kogukulude osas paikneb hageja Saksamaa-Tšehhi piiril ja ostaks gaasi otse Waidhausi turult. Ent hageja asetamine olukorda, kus ta toodab vaatlusaluse toote Venemaal, makstes ekspordimakse ja ühenduse kasumimarginaali, ei ole „mõistlik alus” algmääruse artikli 2 lõike 5 mõttes.
- 91 Lõpuks, Waidhausi turg on vaid Waidhausi geograafilise asukoha – s.o asumine peamiste Venemaa ja Euroopa Liidu vaheliste gaasijuhtmete teel – ning mitme gaasitarne lepingu ja kaubeldava gaasi koguse peegeldus. Need tegurid ei ole asjakohased, et pidada Waidhausi gaasihinda mõistlikuks aluseks.
- 92 Teisalt leiab hageja, et nõukogu on teinud ka hindamisvea ega põhjendanud vaidlustatud määrust, kuna keelduti Vene gaasi 30% ekspordimaksu maha arvamise, arvates samas maha veokulud, nagu tuleneb vaidlustatud määruse põhjendusest 58.
- 93 Järgitud põhjenduskäik on ebajärjekindel ja vasturääkiv, kuna hageja arvates oleks sarnaselt Vene tarbijatega, kellel ei tule maksta gaasi veo eest Venemaalt Waidhausi, mille tõttu arvati gaasi veo- ja turustamiskulud maha, pidanud maha arvama ka Vene gaasi 30% ekspordimaksu, mida ta ei maksa kunagi vaatlusaluse toote valmistamisel Venemaal.
- 94 Hageja lisab, et isegi kui institutsioonid kavatsesid näha ette sanktsioone Vene ametivõimude poolt gaasisektoris rakendatava topelethindade poliitika suhtes, ei vabasta see neid institutsioone kohustusest rajada gaasihinna kohandamine mõistlikule alusele algmääruse artikli 2 lõike 5 mõttes.
- 95 Mis puudutab siinkohal esmalt Waidhausi hinna valimist võrdlushinnaks, siis tuleb märkida, et institutsioonid ei ole kohustatud dumpinguvastases menetluses arvesse võtma kõiki võimalikke võrdlushindu, vaid nad peavad uurima põhjalikult poolte esitatud võimalikke ettepanekuid, kui tekib kahtlus võrdlushinna valikul (vt selle kohta 22. oktoobri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-16/90: Nölle, EKL 1991, lk I-5163, punkt 32).
- 96 Antud asjas ei näi, et nõukogu oleks vaidlustatud määruses teinud ilmse hindamisvea, kui otsustas valida Waidhausi hinna, mis tundus mitmes mõttes mõistlik.
- 97 Nagu põhjenduses 58 on märgitud, on Waidhaus peamine sõlmpunkt Vene gaasi tarnimisel Euroopa Liitu. Kohtutoimikust nähtub, et Waidhaus on Saksa linn, mis asub Venemaa ja Euroopa Liidu vaheliste peamiste gaasijuhtmete teel ning on sõlmitud gaasitarnelepingute hulka ning asjaomase gaasi mahtu arvestades Vene tootjate poolt Euroopa Liitu eksporditava gaasi esimene sihtkoht.
- 98 Erinevalt sellest, mida püüab väita hageja oma hagiavalduses, on kokkulepitud gaasihind selles kohas seega hind, mida küsivad Vene müüjad Euroopa klientidelt, mitte ühendusesisene hind.
- 99 Seejärel, võttes arvesse asjaomase gaasi mahtu ja sõlmitud lepingute hulka, ei viita miski sellele, et Vene gaasi hind Waidhausis ei ole moonutusteta turujõudude tulemus.

- 100 Kohtuistungil esitas hageja komisjoni 8. juuli 2009. aasta otsuse EÜ artiklis 81 sätestatud menetluse kohta (Juhtum COMP/39.401 – E.ON/GDF) (kokkuvõte ELT C 248, lk 5) väitmaks, et sellise otsusega keelatud kokkulepe mõjutas komisjoni poolt käesolevas asjas kohandamise arvutamiseks kasutatavaid andmeid. Tema sõnul tuleneb nimetatud otsusest, et Vene gaasi hind Waidhausis ei ole turujõudude tulemus.
- 101 Samuti kohtuistungil väljendas komisjon kahtlust, kas selles menetlusstaadiumis esitatud tõend on vastuvõetav, samas kui nõukogu vaidlustas üksnes sellise tõendi asjakohasuse.
- 102 Ilma et oleks vaja hinnata nimetatud tõendi vastuvõetavust, kuna komisjon tegi otsuse E.ON/GDF (vt eespool punkt 100) pärast vaidlustatud määruse vastuvõtmist, piisab, kui sedastada, et kuigi see puudutas Venemaalt pärit gaasi müüki, puudutas see üksnes sellise kokkuleppe analüüsi, millega E.ON ja GDF jagasid gaasi müümisel oma klientidele Saksamaa ja Prantsusmaa turgusid. See ei käsitle kogu Euroopa Liitu Vene gaasi hulгимүүги ekspordituru analüüsi ega E.ON ja GDF suhteid oma Vene gaasi tarnijatega.
- 103 Lõpuks, kuigi hageja eitab, et Waidhausi hind on oluliselt kõrgem kui Vene siseturul müüdava gaasi oma, möönab ta siiski oma repliigis, et see võib olla madalam Ühendkuningriigis, Ameerika Ühendriikides või Kanadas kokku lepitud gaasihinnast. Institutsioonid ei ole seega valinud kõige kõrgemat võrdlushinda turul. Pealegi ei ole kindel, et Balti riikidesse eksporditava gaasi hind ei ole võrreldav Waidhausi kaudu veetava gaasi hinnaga.
- 104 Teiseks, otsuse osas mitte arvata maha Venemaal kogutud ekspordimaksusid, kuna maha arvatakse vaid veokulud, tugineb hageja kolmele juhtumile, mille kohta tegi nõukogu määrused, mis annavad tunnistust nõukogu vastuolulisest ja väärast otsustuspraktikast.
- 105 Nõukogu vastab, et kolmes hageja viidatud juhtumis arvasid nad komisjoniga maha üksnes gaasi siseturul müümisel tasumisele kuuluvad aktsiisid, kuid mitte ühtki ekspordimaksu. Ta täpsustab selles osas, et nõukogu 14. novembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1891/2005, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 3068/92, millega kehtestatakse Ukrainast, Valgevenest ja Venemaalt pärit kaaliumkloriidi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 302, lk 14), põhjenduses 31 märgiti ekslikult, et eksporditollimaksud on eksporditava gaasi hinnast maha arvatud. Nõukogu kinnitusele on komisjon teda teavitanud, et tegelikult ühtki seda liiki kohandust ei tehtud.
- 106 Siinkohal ilmneb, jättes kõrvale määruse nr 1891/2005, mille põhjenduses 31 mainitakse eksporditollimaksude mahaarvamist, mida praktikas ei tehtud, et neid makse ei arvatud maha teistes määrustes, millele tugineb hageja.
- 107 Nõukogu 27. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 954/2006, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Horvaatiast, Rumeeniast, Venemaalt ja Ukrainast pärit rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes, tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2320/97 ja (EÜ) nr 348/2000, lõpetatakse muu hulgas teatavate Venemaalt ja Rumeeniast pärit rauast või legerimata terasest õmblusteta torude suhtes kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude vahepealsed läbivaatamised ja aegumise läbivaatamised ja muu hulgas teatavate Venemaalt ja Rumeeniast ning Horvaatiast ja Ukrainast pärit rauast või legerimata terasest õmblusteta torude impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude vahepealsed läbivaatamised) parandus (ELT L 175, lk 4), millele hageja tugineb, põhjendusest 97 tuleneb nimelt, et gaasihinda kohandati, võttes aluseks Lääne-Euroopasse eksporditud gaasi hinna ilma transpordikulude ja aktsiisita.
- 108 Samuti tuleneb nõukogu 11. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1050/2006, millega kehtestatakse Valgevenest ja Venemaalt pärit kaaliumkloriidi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 191, lk 1), põhjendusest 54, et gaasi hinna korrigeerimisel kasutati andmeid gaasi ekspordihinna kohta ilma transpordikulude, käibemaksu ja aktsiisita.

- 109 Igal juhul õigustab nõukogu ekspordimaksude mahaarvamise puudumist sellega, et ekspordimaksude summa ei mõjutanud Gazpromi hindade kehtestamist. Oma väite kinnituseks tegi nõukogu kostja vastuse lisas B.2 teatavaks andmed Vene gaasihinna muutumise kohta, mis annavad tunnistust asjaolust, et see hind tundus suures osas mitte sõltuvat ekspordimaksude summast. Nõukogu lisas muu hulgas, et Gazprom püüdis sellegipoolest nii palju kui võimalik müüdava gaasi hinda tõsta ning et selle hinna kehtestamist ei mõjutanud ekspordimaksude summa, vaid üksnes hind, mida Gazpromi kliendid olid valmis maksta. Nõukogu kordas kohtuistungil oma analüüsi, mille kohaselt on oluline Waidhausis makstud hind ise, mitte see, mida see hind hõlmab.
- 110 Seega paistab, et hageja ei ole suutnud selgitada ega tõendada, kuidas oleks ekspordimaksude summa võinud mõjutada Gazpromi Waidhausis hindade kehtestamist. Niisiis tuleb asuda seisukohale, et nõukogu ei ole teinud ilmset hindamisviga, kui jättis nimetatud maksud Waidhausis makstud hinnast maha arvamata.
- 111 Muu hulgas tuleb lisada, et asjaolu, et kahes hageja viidatud juhtumis arvati aktsiis maha ning käesolevas asjas arvati maha ka veokulud, ei mõjuta küsimust, kas antud juhul võidi ekspordimaksude mahaarvamisest keeldumise osas teha ilmne hindamisviga.
- 112 Lõpuks tuleb jätta arvestamata hageja väide, et puudub põhjendus selle kohta, miks keelduti maha arvamast Vene gaasi 30% ekspordimaksu, kuid samas arvati maha veokulud. Nimelt tuleb vaidlustatud määruse põhjendusi hinnata hagejale edastatud teabest ja haldusmenetluse käigus esitatud hageja märkustest lähtudes (Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus kohtuasjas T-410/06: Foshan City Nanhai Golden Step Industrial vs. nõukogu, EKL 2010, lk II-879, punkt 127).
- 113 Antud juhul oli haldusmenetluse käigus hagejale 12. detsembril 2006 saadetud komisjoni kirja, mis esitati hagiavalduse lisas A12, 5. leheküljel hagejale teatatud põhjused, miks ei olnud alust maha arvata Vene gaasi 30% ekspordimaksu, mistõttu ei pidanud nõukogu enam kordama oma selgitusi vaidlustatud määruse tekstis, et jääda nimetatud määruse alusel moodustavate faktiliste ja õiguslike põhjenduste juurde.
- 114 Seega ei ole esimese väite teine osa põhjendatud.

Esimese väite kolmas osa

- 115 Hageja viitab algmääruse artikli 2 lõike 10 rikkumisele ja ilmsele hindamisveale, kuna vaidlustatud määruses arvas nõukogu tema esimesele sõltumatule kliendile pakutavast ekspordihinnast maha hageja ühe majandusüksuse moodustavate sidusettevõtjate komisjonitasud. Hageja vaidlustab selles osas vaidlustatud määruse põhjenduse 62, kuna selles korratakse komisjoni 28. septembri 2006. aasta järeldusi, nimelt et ekspordihinnast tuleb maha arvata tema tütarettevõtjatest kaubandusettevõtete Eurochem Moscou ja Eurochem Trading GmbH komisjonitasud.
- 116 Hageja sõnul ei ole algmääruse artikli 2 lõikes 10 loetletud kohandamised ei kohustuslikud ega automaatsed ning tõendamiskoormis lasub neid taotlenud osapoolel.
- 117 Esmalt tuleb meenutada faktilist konteksti, milles institutsioonid antud juhul kohaldasid algmääruse artikli 2 lõiget 10, mis sätestab, et normaalväärtuse ja ekspordihinna puhul võrreldakse samal kaubandustasandil enam-vähem samal ajal toimunud müüki ning nõuetekohaselt võetakse arvesse hinna võrreldavust mõjutavaid erinevusi.
- 118 Nimetatud sätte kohaldamise kohta märkis nõukogu, et hageja ja tema tootmisettevõtted ei müünud asjaomast toodet otse Ameerika Ühendriikides asuvatele klientidele. Ta selgitas, kuidas müük neil tingimustel toimus. Tootmisettevõtted, mis on hageja tütarettevõtjad, sõlmisid hagejaga agendilepingu, kes vastavalt lepingule sai toote müügi pealt komisjonitasu. Hageja tegi agendina nii, et tema

tootmisettevõtted müüksid toote kahele kaubandusettevõttele, kes on samuti tema tütareteveõtjad, kellest üks asus Briti Neitsisaartel, kuid lõpetas tegevuse 2005. aastal, ja teine Šveitsis. Need kaubandusühingud müüsid asjaomast toodet esimesele sõltumatule kliendile hinnalisandiga.

- 119 Kuigi hageja teatas, et on need järeldused haldusmenetluses vaidlustanud, paistab, et selle mõte oli vaid kinnitada, et kõiki temaga seotud äriühinguid, sealhulgas tema tootmisettevõtjaid ja tema kahte kaubandusettevõtjat, omab, kontrollib ja juhib üks ja sama aktsionär ehk tema ise. Tema sõnul oli Eurochem Moscoul ja Eurochem Tradingul samad ülesanded nagu täielikult integreeritud eksportmüügiosakonnal.
- 120 Vaidlustatud määruse põhjendustest 59 ja 60 tuleneb, et normaalväärtuse ja ekspordihinna vahe määrati kindlaks „turustaja” tasandil.
- 121 Selles osas on vaidlustatud määruse põhjenduses 59 normaalväärtuse kohta märgitud, nagu on mainitud eelnevalt, et see arvutati eksporditava tooteliigi tootmiskulude põhjal pärast põhjenduses 58 nimetatud gaasihinna korrigeerimist; ning sellele lisati ka mõistlikud müügi-, üld- ja halduskulud ja kasum. Vaidlustatud määruse põhjendus 61 täpsustab, et müügi-, üld- ja halduskulude ja kasumi määramisel võeti aluseks nimetatud kolme Põhja-Ameerika tootja kaalutud keskmised müügi-, üld- ja halduskulud ja kasum ning et selliselt määratud kasumisumma ei ületanud kasumit, mida kõnealused Vene tootjate said sama üldkategooria toodete müügist oma siseturul.
- 122 Ekspordihinna kohta on vaidlustatud määruse põhjenduses 62 märgitud, et ekspordihinna määramisel võeti aluseks ekspordihinnad, mida tegelikult maksti või tuli maksta esimesele sõltumatule kliendile hageja peamisel eksporditurul Ameerika Ühendriikides.
- 123 Algmääruse artikli 2 lõike 10 kohaselt on kohandused võimalikud.
- 124 Siiski nähtub kohtupraktika kohaselt nii algmääruse artikli 2 lõike 10 sõnastusest kui ka ülesehitusest, et ekspordihinda või normaalväärtust võib kohandada vaid selleks, et võtta arvesse erinevusi, mis puudutavad tegureid, mis on seotud hindadega ja mõjutavad seega nende võrreldavust (Esimese Astme Kohtu 21. novembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-88/98: Kundan ja Tata vs. nõukogu, EKL 2002, lk II-4897, punkt 94). Teisisõnu, kohandamise mõte on taastada normaalväärtuse ja ekspordihinna vaheline sümmeetria.
- 125 Siinkohal tuleb meenutada, et algmääruse artikli 2 lõige 10 punkti i kohaselt kohandatakse vaatlusaluse müügiga seotud komisjonitasude erinevusi. Selle sätte teine lause täpsustab, et „komisjonitasud” hõlmavad toote või samasuguse toote müüja saadud hinnalisandit, kui sellise müüja ülesanded on sarnased komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega.
- 126 Algmääruse artikli 2 lõike 10 punkt i teine lause tuleneb määruse nr 1972/2002 artikli 1 lõikest 5. Viimati nimetatud määruse põhjenduse 6 kohaselt oli kõnealuse lause sisseviimise mõte täpsustada vastavalt institutsioonide väljakujunenud praktikale, et kohandusi tuleks teha ka juhul, kui osapooled ei tegutses esindatava-esindaja suhte alusel, vaid saavutavad samasuguse majandustulemuse ostja ja müüjana tegutsedes.
- 127 Järelikult ei võimalda algmääruse artikli 2 lõike 10 punkt i kohandust teha mitte ainult vaadeldava müügi eest tasutud komisjonitasu erinevusi, vaid ka toote turustajate juurdehindlust arvestades, kui neil on sarnased ülesanded komisjonitasu eest töötavate agentidega (Esimese Astme Kohtu 18. märtsi 2009. aasta otsus kohtuasjas T-299/05: Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adepteck Precision vs. nõukogu, EKL 2009, lk II-565, punkt 281).
- 128 Antud juhul tuleb analüüsida hageja, tema tootmisettevõtete ja kaubandusettevõtete rolle.

- 129 Hageja ei ole vaidlustanud asjaolu, et vastavalt eksporti käsitlevale agendilepingule maksti komisjonitasusid. Nõukogu märkis, et see leping oli iseseisev agendileping, mis nägi ette isegi vahekohtuklausli.
- 130 Hageja väidab, et institutsioonid ei ole tõendanud, et sellised komisjonitasud mõjutavad ekspordihinna ja normaalväärtuse võrreldavust.
- 131 Ent nõukogu paistab märkivat, et makstud komisjonitasud kujutasid endast tasu selliste ülesannete täitmise eest, mis on samastatavad komisjonitasude alusel tegutseva agendi omadega ning mille tasumine ei olnud pelgalt kasumi ettevõttesisene jaotamine, mis ei mõjuta hindade võrreldavust.
- 132 Vaidlustatud ei ole seda, et vaatlusaluse toote müüs edasi kaubandusettevõtte, kes määras hinna koos hinnalisandiga ja kes täitis niisiis edasimüüja rolli. Tuleb lisada, et hageja ei ole vaidlustanud enda ega oma tootmis- ja kaubandusettevõtete rolli, mida on meenutatud eespool punktis 118, välja arvatud selleks, et väita, et tema ise ja tema äriühingud moodustavad ühe majandusüksuse.
- 133 Ta viitas muu hulgas komisjoni teabedokumendile, milles mainiti, et kogu hageja eksportmüük toimus vahetult sidusettevõtjate kaudu. Samas ei ole selline viide piisav, et vaidlustada asjakohasel viisil kõnealuste äriühingute vahelised seosed, nagu nõukogu need tuvastas.
- 134 Seega tundub, et algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i rikkumist ja ilmset hindamisviga selle sätte kohaldamisel ei ole antud asjas toime pandud.
- 135 Järelikult ei ole esimese väite kolmas osa põhjendatud.
- 136 Kõigest eelnevast nähtub, et esimest väidet tuleb pidada põhjendamatuks, mistõttu tuleb see tagasi lükata.

Teine väide, mis puudutab algmääruse artikli 11 lõigete 1 ja 3 rikkumist

- 137 Hageja teise väite kohaselt on rikutud algmääruse artikli 11 lõikeid 1 ja 3.
- 138 Ta täpsustab algmääruse artikli 11 lõike 3 rikkumise osas, et institutsioonid oleksid pidanud vahepealse läbivaatamise algatama, läbi viima ja lõpule viima koos meetmete aegumise läbivaatamisega. Hageja sõnul esitas ta piisavalt tõendeid, kui esitas 1. augustil 2005 vahepealse läbivaatamise taotluse ja igal juhul siis, kui ta saatis 9. septembril ja 27. oktoobril 2005 komisjonile teavet dumpingumarginaali kohta.
- 139 Hageja lisab seoses algmääruse artikli 11 lõike 1 rikkumisega, et neid tõendeid arvestades võtsid institutsioonid väärtalt vastu vaidlustatud määruse ja pikendasid esialgsete dumpinguvastaste tollimaksude kehtivust. Ta märgib selle kohta, et pikendatud dumpinguvastased tollimaksud kehtestati vastavalt meetoditele, mis on mõeldud sellistele riikidele, kus ei ole turumajandust, ja tingimata tunduvalt kitsama liidu tootmisharu põhjal, kuna liitu kuulus siis vaid viisteist liikmesriiki.
- 140 Nõukogu palub tunnistada teise väite vastuvõetamatuks, kuna tema sõnul seisneb selle väite raames esitatud hageja põhiline etteheide selles, et komisjon ja nõukogu jätsid õigeaegselt algatamata esialgsete meetmete vahepealse läbivaatamise menetluse. Selle väite eesmärk ei ole toetada hageja taotlust tühistada vaidlustatud määrus.

- 141 Teise võimalusena tugineb nõukogu õigust lõpetavale tähtajale. Ta väidab, et hageja ei saa selles staadiumis enam vaidlustada vahepealse läbivaatamise algatamata jätmist või algatamisest keeldumist, mis on lõplikuks muutunud. Ta tugineb Euroopa Kohtu 9. märtsi 1994. aasta otsusele kohtuasjas C-188/92: TWD Textilwerke Deggendorf (EKL 1994, lk I-833) ja 15. veebruari 2001. aasta otsusele kohtuasjas C-239/99: Nachi Europe (EKL 2001, lk I-1197).
- 142 Hageja vaidlustab vastuvõetamatuse vastuväite, kuna leiab, et tema teine väide ei puuduta mitte ainult vahepealse läbivaatamise hilinenud algatamist, vaid ka vaidlustatud määruses dumpinguvastaste meetmete jõusse jätmist. Ta märgib, et komisjon ei keeldunud kunagi vahepealset läbivaatamist algatamast, kuna ta selle 19. detsembril 2006 ju isegi algatas, mis näitab, et hagejal ei olnud võimalik esitada sellise läbivaatamise väidetava algatamata jätmise peale ei tegevusetushagi ega ka mitte tühistamishagi kogu väidetava keeldumise peale algatada nimetatud läbivaatamine. Ta lisab, et komisjoni teated, milles teatati uurimise alustamisest, ei olnud vaidlustatavad aktid.
- 143 Igal juhul ei olnud hagejal hagiavalduse esitamise kuupäeval võimalik esitada tegevusetushagi, kuna komisjon oli juba tegutsenud. Samuti ei olnud tal võimalik esitada tühistamishagi enne vaidlustatud määruse vastuvõtmist.
- 144 Sellega seoses tuleb märkida, et hageja ei vaidlusta oma teises väites komisjoni keeldumist viia läbi vahepealne läbivaatamine, kuna viimane oli selleks pealegi kohustunud 19. detsembril 2006 avaldatud algatamise teadaandega (ELT C 311, lk 51). Hageja väitel vaidlustas ta dumpinguvastase tollimaksu kehtima jätmise, kuna ta esitas vahepealse läbivaatamise taotluse raames piisavalt tõendeid.
- 145 Ent nagu nõukogu õigesti märkis, kuigi komisjoni poolt vahepealse läbivaatamise õigeaegne algatamata jätmine või sellest keeldumine oli õigusvastane, ei tähenda see, et see õigusvastasus seaks kahtluse alla vaidlustatud määruse õiguspärasuse, mis on ainus õigusakt, mille tühistamist hagiavalduses nõuti. Vaidlustatud määrusega lõpetati kehtivate meetmete aegumise läbivaatamise taotluse tulemusel algatatud menetlus ja see ei ole vastus hageja esitatud vahepealse läbivaatamise taotlusele, kuna viimasele on vastatud juba määrusega nr 238/2008.
- 146 Teine väide tuleb seega tunnistada vastuvõetamatuks osas, mis puudutab hageja esitatud vahepealse läbivaatamise taotlusega seotud võimalikku õigusvastasust.
- 147 Veel tuleb lisada, et isegi kui nimetatud väide oleks põhjendatud asjaoluga, et institutsioonid oleksid pidanud menetlema algmääruse artikli 11 lõikes 2 sätestatud läbivaatamise taotlust ja sama artikli lõikes 3 sätestatud taotlust koos, ei ole näidatud, kuidas ühise läbivaatamise tegemata jätmine võib mõjutada vaidlustatud määruse õiguspärasust. Hageja ei tõenda muu hulgas, et see oleks mõjutanud vaidluse sisu, kui kaks taotlust oleks liidetud.
- 148 Seega tuleb teine väide vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.
- 149 Kõigest eeltoodust tuleneb, et hagi tuleb tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 150 Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, tuleb jätta hageja kohtukulud tema enda kanda ja mõista nõukogu kohtukulud vastavalt nõukogu nõudele välja hagejalt.
- 151 Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad menetlusse astuvad institutsioonid ise oma kohtukulud. Seega kannab komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**
2. **Jätta EuroChem Minerali ja Chemical Company OAO (EuroChem MCC) kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.**
3. **Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.**

Truchot

Kanninen

Martins Ribeiro

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 7. veebruaril 2013 Luxembourgis.

Allkirjad